

Hai Con Đại Dịch

Đạo:

*Dịch Tàu Vũ Hán dẫu kinh,
Nhưng so với dịch Ba Đình thâm chi!*

Thơ

Trần Văn Lương

*Dịch Vũ Hán như trời long đất lở,
Khắp năm châu đang khóc dở đêm ngày,
Y khoa nào cũng đành chịu bó tay,
Xác chết cứ chất đầy nhà hỏa táng.*

*Con đại dịch đã tung hoành mấy tháng,
Khiến mọi người phải hốt hoảng lo âu,
Từ Á, Âu tới Mỹ đến Úc châu,
Đâu đâu cũng thi nhau ào đóng cửa.*

*Dù lan tràn như bão lửa,
Nhưng áng chừng cũng chỉ nửa năm thôi,
Một khi con đại dịch qua rồi,
Tất cả sẽ lại phục hồi như trước.*

*Bệnh truyền qua nhiều nước,
Số tử vong vượt mức mấy mươi ngàn,
Dù với mình người chết chẳng liên quan,
Nhưng vẫn thấy ruột gan dường dao cắt.*

Chạnh nghĩ đến quê hương giờ đã mất,
Lòng lại càng thêm chất ngất buồn đau,
Đất nước mình, dịch Vẹm có từ lâu,
Còn ghê gớm hơn dịch Tàu vạn bội.

Từ xác chết ở Ba Đình, Hà nội,
Dịch tràn bờ ô ạt tới khắp nơi,
Bảy chục năm giết chết mấy triệu người,
Khắp đất nước là một trời bão táp.

Dịch trà trộn vào phong trào chống Pháp,
Đoạn dân dà tàn sát hết những ai
Còn sáng mắt sáng tai,
Thấy mặt trái của chiêu bài Cộng sản.

Năm năm bốn, quê nhà lâm đại nạn,
Nước chia đôi, tiếng than oán ngập trời,
Nam Tự do, được vui hưởng kiếp người,
Bắc Cộng sản, dân sống đời trâu ngựa.

Rồi cây có Nga Tàu làm chỗ dựa,
Vẹm mưu đồ chiếm nốt nửa giang san,
Vạn gái trai phải bỏ xác trên ngàn
Cho tham vọng của tập đoàn quý đồ.

Đau đớn nhẽ, cả miền Nam sụp đổ,
Vì mắc trò tráo trở của đồng minh,
Uổng công bao chiến sĩ đã hy sinh,
Để gìn giữ cho quê mình yên ổn.

Bên thất trận chịu muôn vàn khốn đốn,
Kẻ tù đày mất xác chốn rừng hoang,
Kẻ biển Đông gặp số kiếp phũ phàng,
Kẻ vượt thoát lang thang nhờ đất khách.

Vệ bắt chước Tần Thủy Hoàng đốt sách,
Bày đủ trò để bách hại lương dân,
Áp đặt lên một chủ nghĩa phi nhân,
Một chế độ vô luân và khắc bạc.

Vì mắc nợ quan thầy Tàu gian ác,
Chúng đang tâm hèn nhát bán non sông,
Dân mình ngay trên mảnh đất cha ông
Đành cam phận lưu vong không xứ sở.

Dân hết đường xoay sở,
Tranh giành nhau đi ở đợ khắp phương,
Mặc xác hồn, danh tiết bị tổn thương,
Miễn thoát khỏi chốn "thiên đường" cơ cực.

Thật chua xót thay cho nền đạo đức
Mà tổ tiên đã gắng sức vun bồi,
Nhân phẩm nay thành khái niệm lỗi thời,
Lương tâm cũng từ lâu thôi tồn tại.

Khi xã hội đã hoàn toàn băng hoại,
Thì tiền đồ cũng sẽ mãi tiêu tan,
Đạo đức là nền tảng của giang san,
Một khi mất, ngày tàn đã kề cận.

x

x x

Tháng Tư đến, nhớ về ngày Quốc Hận,
Nghe bi thương lẫn căm phẫn chát chùng,
Buồn thấy người xưa thê thốt biển Đông,
Nay phủ gấm về rong chơi lũ lượt.

Hỡi trăm triệu người dân còn trong nước,
Nếu thật tâm muốn cứu được quê nhà,

*Thì chính mình phải đổ máu xương ra,
Đừng trông đợi cái gọi là "quốc tế".*

*Họ ích kỷ lại tham hèn vô kể,
Nên Cộng nô với đồ tể Nga Tàu,
Bấy lâu nay tội ác đã ngập đầu,
Chẳng ai dám nói một câu hơn thiệt.*

*Dịch Vũ Hán chóng chầy rồi sẽ hết,
Dịch Ba Đình chẳng biết kiếp nào xong.
Chế độ này nếu không sớm tiêu vong,
Dòng giống Việt đừng mong còn chỗ đứng.*

*Nhìn dân tình hờ hững,
Buồn biết ngày diệt chủng chẳng còn xa.*

Cali, đầu mùa Quốc Hận 2020
TRẦN VĂN LƯƠNG

Chuyển Đến: Ý Nga – Ngày 9/4/2020

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 6400 TÁC PHẨM